

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17643,Mietkowski-Andrzej.html>
20.05.2024, 03:32

Mietkowski Andrzej

Andrzej Mietkowski, ur. 21 IV 1956 w Moskwie. Ukończył XLII LO w Warszawie (1975).

1972–1975 jako uczeń XLII LO w Warszawie zw. z 70 Warszawską Drużyną Harcerską Czarna Siedemdziesiątka oraz 1 WDH im. Romualda Traugutta Czarna Jedyńka.

1975–1980 student astronomii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Od jesieni 1976 współpracownik KOR/KSS KOR, kolporter niezależnych pism „Komunikat” i „Biuletyn Informacyjny” KOR/KSS KOR, uczestnik zbiórek pieniężnych na pomoc robotnikom Radomia i Ursusa. 15 V 1977 uczestnik czarnego marszu po śmierci Stanisława Pyjasa, w SKS w Krakowie, 1979–1980 rzecznik, od 1978 szef poligrafii SKS, współzałożyciel niezależnego pisma „Sygnał”, w VIII 1978 Krakowskiej Oficyny Studentów. 13 IV 1978 pobity; 22 X 1979 współorganizator demonstracji studenckiej pod Ośrodkiem Kultury Czechosłowackiej w Warszawie w obronie aresztowanych działaczy Karty 77, zatrzymany. 1978–1980 ponad 30 razy zatrzymywany, przesłuchiwany, poddawany rewizjom. 31 VIII 1980 aresztowany (z Wojciechem Sikorą i Bronisławem Wildsteinem), otrzymał 3-mies. sankcję prokuratorską za „szerzenie wrogiej propagandy i przynależność do związku przestępczego mającego na celu wyrządzenie poważnej szkody interesom PRL”, zwolniony po podpisaniu porozumień sierpniowych.

1980–1981 student fizyki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Od pocz. IX 1980 udostępniał mieszkanie na punkt konsultacyjny, współpracował z Komisją Robotniczą Hutników w HiL. Założyciel NZS w WSP, reprezentant krakowskich uczelni w Ogólnopolskim Komitecie Założycielskim NZS.

Od 1981 na emigracji, przedstawiciel NZS na Zachodzie. W I. 80. student Ecole de Journalisme et Affaires Internationales w

Mietkowski Andrzej 397 1.jpg

Miejsce urodzenia Moskwa

Data urodzenia 21-04-1956

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Paryżu. 1981–1989 bliski współpracownik emigracyjnych wydawnictw [Puls](#) i Polonia (Londyn) oraz Instytutu Literackiego w Paryżu, prowadził ośrodek rozdawnictwa i wysyłki do Polski publikacji Polonii, Pulsu, Aneksu, Spotkań (łącznie do kraju trafiło kilkadziesiąt tysięcy książek). Po 13 XII 1981 współpracownik Biura Koordynacyjnego „S” za Granicą w Brukseli i jego oddziału w Paryżu; 1982–1989 korespondent RWE, BBC i Deutsche Welle (obsługiwał serwis polski i rosyjski); przedstawiciel SW. Od 1983 reprezentant Polski w założonej przez Władimira Bukowskiego antykomunistycznej Międzynarodówce Oporu. W 1986 współorganizator wystawy „«Kultura» i jej krąg” w Bibliotece Polskiej w Paryżu.

W 1989 jako korespondent Sekcji Polskiej BBC relacjonował m.in. przewrót w Rumunii, w 1991 pucz Janajewa w Moskwie, w 1993 wojnę w Bośni (Sarajewo). 1989–1996 szef warszawskiego biura RWE, 1993–1995 członek Rady ds. Mediów i Informacji przy Prezydencie RP Lechu Wałęsie. W 1996 twórca i szef działu zagranicznego dziennika „Życie”, 1996–1998 dyr. programowy Inforadia/TOK FM. W l. 90. wykładał w warszawskim oddziale Wyższej Szkoły Dziennikarstwa w Lille, podyplomowym Studium Polityki i Zarządzania Oświatą (Wydz. Pedagogiki UW), prowadził warsztaty dziennikarskie dla krajowych mediów lokalnych (Płońsk). Członek SPP, Press Club de France oraz Stowarzyszenia Wolnego Słowa. 1999–2006 prezes anglojęzycznej agencji informacyjnej Polish News Bulletin Ltd., 2006–2007 szef „Wiadomości” TVP, dyr. Telewizyjnej Agencji Informacyjnej, twórca kanału informacyjnego TVP Info; 2008–2016 dyr. i redaktor nac. portalu Polskiego Radia, uruchomił projekt Radia Wolności: cyfryzacja i udostępnienie w Internecie kilkudziesięciu tys. polskich audycji i nagrań z archiwów RWE, BBC i RFI.

Tłumacz literatury rosyjskiej i francuskiej, przełożył kilkanaście książek, m.in. Michał Heller, Aleksander Niekricz, *Utopia u władzy. Historia Związku Sowieckiego*, Władimir Bukowski, *I powraca wiatr...*

Publikował m.in. w paryskiej „Kulturze”, „Le Point”, „Pulsie”, „Zeszytach Literackich”, „Kontinent”, „Russkaja Mysl”.

Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2011), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2006), Krzyżem Wolności i Solidarności (2017).

1976–1981 rozpracowywany przez Wydz. III KW MO w Krakowie w ramach SOR krypt. Adam; 1977–1983 w ramach SOR krypt. Alfa; 1978–1982 w ramach SOR krypt. Gama I.

Ewa Zając, Sławomir Chmura

[Kraków, Region Małopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)